

Rep. nr. 38/14

*

AR. NA-001-12
E/XXXX

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 17 november 2014

*

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

KAMER VAN EERSTE AANLEG die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

BESLISSING

In de zaak van:

RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan 211,

eiser, voor wie zijn verschenen, de heer D. , apotheker-inspecteur, en mevrouw E , attaché, ambtenaren bij eiser

tegen:

de heer A..., apotheker, wonende te XXXX,

verweerder, met als raadsman meester B loco C. , advocaten te XXXX

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV

RETROACTEN

Gelet op de gedingstukken, in het bijzonder

- het verzoekschrift van eiser van 28 februari 2012, neergelegd op 28 februari 2012,

- de besluiten namens geïntimeerde van 1 juni 2012, ontvangen bij de griffie op 4 juni 2012,

- de besluiten van eiser van 11 juli 2012, neergelegd bij de griffie op 11 juli 2012,
- de aanvullende besluiten van verweerder van 14 september 2012, ontvangen op de griffie op 17 september 2012,
- uitstel van zittingen van 20 juni 2013 en 28 april 2014 wegens lopende strafprocedure bij de Rechtbank van eerste aanleg te XXXX,
- de besluiten van verweerder van 7 juli 2014, ontvangen op de griffie op 8 juli 2014;
- de besluiten van eiser van 22 juli 2014, neergelegd bij de griffie op 22 juli 2014;
- de vaststelling van de rechtsdag op 28 april 2014

Gehoord op de openbare terechtzitting van 20 oktober 2014:

- mevrouw E. . en de heer D in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens eiser,
- meester B.. in de uiteenzetting van de middelen en conclusies namens verweerder,
- de heer A

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 17 november 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg

*
* *

1. Voorwerp van het geschil

Aan verweerder werden drie inbreuken ten laste gelegd

- 1.1. Het aanrekenen ten laste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van geneesmiddelen, zijnde magistrale bereidingen, zonder daarvoor te beschikken over een reglementair voorschrift.**

Reglementaire basis

Artikel 1 van het Koninklijk besluit van 8 juni 1994 tot vaststelling van het model van voorschijfdocument betreffende de verstrekkingen van farmaceutische

producten ten behoeve van niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden

Artikel 2 van het Koninklijk besluit van 12 oktober 2004 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoet komt in de kosten van de magistrale bereidingen en daarmee gelijkgestelde producten

De eerste tenlastelegging betreft 94 afleveringen bij zeven verzekerden voor een bedrag van 19.635,90 euro

1.2. Het aanrekenen ten laste van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen van geneesmiddelen, zonder daarvoor te beschikken over een reglementair voorschrift.

Reglementaire basis

Artikel 2 van het Koninklijk besluit van 21 december 2001 tot vaststelling van de procedures, termijnen en voorwaarden inzake de tegemoetkoming van de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen in de kosten van farmaceutische specialiteiten

Artikel 1 van het Koninklijk besluit van 8 juni 1994 tot vaststelling van het model van voorschijfdocument betreffende de verstrekkingen van farmaceutische producten ten behoeve van niet in een ziekenhuis opgenomen rechthebbenden

Artikel 2 van het Koninklijk besluit van 12 oktober 2004 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen tegemoet komt in de kosten van de magistrale bereidingen en daarmee gelijkgestelde producten

Het betreft 66 afleveringen bij 46 patiënten met betrekking tot voorschriften van 15 artsen voor een onterecht aangerekend bedrag van 1 329,00 euro

1.3. Het niet bewaren van de getarifeerde voorschriften, noodzakelijk voor de terugbetaling door het RIZIV van de daarop vermelde geneesmiddelen.

Reglementaire basis

Artikel 29, § 1 van het Koninklijk besluit van 31 mei 1885 houdende goedkeuring der nieuwe onderrichtingen voor de geneesheren, de apothekers en de drogisten (zoals gewijzigd door o a het K B van 17 maart 1994)

Het gaat over een administratieve inbreuk

Voor de twee eerste tenlasteleggingen bedraagt het totale ten onrechte aangerekende bedrag **20.964,90 euro**

*
* *

2. Beslissing Leidend ambtenaar

De Leidend ambtenaar nam op 30 november 2011 een beslissing waarbij hij omwille van aanwijzingen van bedrieglijk handelen zich onbevoegd verklaarde en stelde dat het dossier aanhangig gemaakt zou moeten worden bij de Kamer van eerste aanleg

3. Standpunt van de partijen

3 1 Het standpunt van de verweerder:

Verweerder roept vooreerst een schending in van artikel 6 van het EVRM. de administratieve rechtscolleges zouden niet onafhankelijk en onpartijdig zijn en dit klemt volgens verweerder des te meer vermits de huidige procedure is op te vatten als een strafvervolgning Het partijdig karakter zou blijken uit 1 De omstandigheid dat de Kamer van eerste aanleg werd opgericht in de schoot van het RIZIV, 2/ De samenstelling van de Kamer (waarvan sommige leden strijdige belangen tegenover verweerder zouden hebben) en 3. De Kamer zetelt in de lokalen van het RIZIV

Verweerder werd voor identieke feiten vervolgd voor en bestraft door de Correctionele Rechtbank en beroept zich op het NON BIS IN IDEM – principe

Verweerder betaalde 19 635,90 € terug aan het RIZIV, terwijl hij werd vrijgesproken voor de er aan ten grondslag liggende inbreuk. Hij vraagt dat het RIZIV zou worden veroordeeld tot terugbetaling van dit bedrag, vermeerderd met de verwijlinteresten en de gerechtelijke interesten

3 2 Het standpunt van de DGEC

Wat de (on)partijdigheid van de administratieve rechtscolleges betreft, verwijst de DGEC naar de rechtspraak van de Raad van State

De DGEC legt zich neer bij het vonnis van de Correctionele rechtbank, meer bepaald wat betreft de telastlegging 1 Wel betwist de DGEC dat er verwijls- of andere interesten zouden verschuldigd zijn (cfr art 156 § 1 tweede lid ZIV-wet)

De vrijwillige terugbetaling voor tenlastelegging 2 gebeurde terecht.

*
* *

4. Beoordeling

4 1. De partijdigheid van de administratieve rechtscolleges

Het recht op een eerlijk proces en het recht op een onpartijdige rechter gelden als algemene rechtsbeginselen ten aanzien van elke juridictionele

beslissing, zodat niet moet worden ingegaan op de vraag of in deze zaak artikel 6 van het E.V.R.M. al dan niet toepasselijk is (cfr. Rvst nr. 163 774 van 19 oktober 2006 (zaak A 89 575/VII-20 507))

Deze rechten impliceren dat de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep als rechterlijke instanties onafhankelijk zijn van de partijen betrokken in de zaak

Dit is ter zake ook het geval ingevolge de toepassing van volgende wettelijke bepalingen en uitgangspunten

De leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van beroep worden, zoals bij wet voorgeschreven, benoemd door de Koning en dit hetzij in hoedanigheid van magistraat, hetzij op basis van een voordracht door verzekeringsinstellingen of representatieve organisaties/verenigingen van zorgverleners of verzorgingsinstellingen (art. 145, § 1 Z.I.V.-Wet 1994). Deze voordracht impliceert niet dat de leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van beroep zouden zetelen als vertegenwoordiger van deze instelling. Zij zetelen in hun persoonlijke naam. Daarenboven is bij wet bepaald dat hun mandaat onverenigbaar is met dat van lid van het Comité van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle (art. 145, § 2, tweede lid Z.I.V.-wet 1994). De duur van het mandaat is ten slotte bepaald op vier jaar en is hernieuwbaar (art. 145, § 2, derde lid Z.I.V.-Wet 1994).

Het geheel van de voormelde bepalingen en uitgangspunten in zake de benoeming, de samenstelling en het mandaat van de leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van beroep staat garant voor de onafhankelijkheid van de beide Kamers ten aanzien van de partijen in deze zaak, en het RIZIV of haar Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle in het bijzonder.

De elementen die verweerder aanvoert, ondergraven de voormelde rechten en waarborgen niet.

Dit geldt vooreerst voor de stelling dat de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep zouden zijn opgericht "in de schoot van het RIZIV". Dergelijke stelling strookt niet met de tekst van artikel 144, § 1 van de Z.I.V.-Wet 1994 waarin enkel is vermeld dat deze kamer worden ingesteld "bij" de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle. De bedoelde Kamers maken bijgevolg geen deel uit van deze Dienst. Dat de terugbetaling die door hen kan worden opgelegd, ten goede komt aan het RIZIV, is evenmin een reden om deze Kamers met het RIZIV te vereenzelvigen. Een en ander gaat trouwens voorbij aan de (hoger omschreven) wijze waarop de Kamers zijn samengesteld en worden benoemd.

Het betreffen administratieve rechtscolleges in de zin van artikel 161 van de Grondwet (cfr artikel 144, § 1 Z I V -Wet 1994), benoemd door de Koning en onafhankelijk van het RIZIV of haar diensten samengesteld voor een duur van minstens vier jaar

De enkele omstandigheid dat de Kamer van eerste aanleg en de Kamer van beroep zoals bij wet bepaald zetelen in de lokalen van het RIZIV (art. 145, § 3 Z I V -Wet 1994) biedt binnen deze context evenmin een reden tot twijfel omtrent de onafhankelijkheid van deze rechtscolleges (cfr RvSt 29 juni 2004, nr 133.338, www.raadvst-consetat.be)

Ten slotte haalt verweerder tevergeefs aan dat de hoedanigheid als arts/zorgverlener van het merendeel van de leden van de Kamer van eerste aanleg en van de Kamer van beroep, een legitieme twijfel zou doen ontstaan nopens hun onafhankelijkheid Als reden daartoe wordt aangehaald dat zij een concurrentieel belang zouden hebben, dat strijdig is met dit van verweerder, doch dergelijk uitgangspunt wordt geenszins gestaafd

Terecht wijst de DGEC naar rechtspraak van de Raad van State (zie ook nog recent R.v.S , arrest nr 222 509 d d 14 2 2013)

5 NON BIS IN IDEM

Het non bis in idem is een algemeen rechtsbeginsel (Cass 5 6.1985, A C 1984 – 85, nr 603). Het maakt een verwijzing uit naar het gezag van gewijsde als grond van verval van de strafvordering en duidt op de onmogelijkheid om diegene die voor een strafbaar feit reeds werd veroordeeld (of vrijgesproken) een tweede maal te vervolgen

Bij tegensprekelijk vonnis van 4 november 2013 van de Correctionele rechtbank te XXXX werd beklagde deels veroordeeld tot een gevangenisstraf van 6 maanden (met uitstel) en een geldboete van 8 250 € (opdecimen inbegrepen) en deels vrijgesproken Dit vonnis is in kracht van gewijsde getreden (geen rechtsmiddel gekend op de griffie op 7 mei 2014)

Er kan bijgevolg geen bijkomende sanctie worden uitgesproken.

6 Terugbetaling de intresten

Verweerder betaalde terecht een bedrag van 1.329 € terug voor tenlastelegging 2, inbreuk die is bewezen

Voor tenlastelegging 1 werd verweerder evenwel vrijgesproken door de Correctionele rechtbank, zodat het door hem vrijwillig terugbetaalde bedrag van 19.635,90 € moet worden teruggestort Dit bedrag moet eventueel verhoogd worden met de wettelijke intresten, met name deze

voorzien in artikel 156 § 1 ZIV-wet.

Art 156 § 1 De beslissingen van de Leidend ambtenaar van de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle of van de door hem aangewezen ambtenaar, zoals bedoeld in artikel 143, de beslissingen van de Kamers van eerste aanleg zoals bedoeld in artikel 142, en de beslissingen van de Kamers van beroep, zoals bedoeld in artikelen 142 en 155, zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (...).

De sommen brengen van rechtswege interesten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken, zoals voorzien in artikel 2, §3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag dag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (...).

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006,

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Recht doende op tegenspraak.

Verklaart de 2de tenlastelegging bewezen en stelt vast dat verweerder terecht het bedrag van 1 329 € terugbetaalde,

Stelt vast dat verweerder vrijgesproken werd door de Correctionele Rechtbank te XXXX voor de 1ste tenlastelegging, zodat deze inbreuk niet bewezen is, veroordeelt dienvolgens eiser tot terug storting aan verweerder van het bedrag van 19 635,90 €, zo nodig te verhogen met de in artikel 156 §1 voorziene wettelijke intresten,

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 17 november 2014 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door

- Jan Vermeir, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg,
- Martin Volcke, griffier

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Jan Vermeir

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit de heer Jan Vermeir, magistraat-voorzitter, Hugo Coppens, stemgerechtigd lid voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Carina Bruwier, stemgerechtigd lid voorgedragen door de representatieve organisatie van het apothekerskorps.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag dag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (artikel 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, eerste lid).

